

Danskt och Poinokt. ACC. N:R M. 12462:1.

Jag hade 2 mostrar som utvandrade till Danmark på 1860 talet och där bildade familjer samt levde där till sin död och voro belättna med Danmark och Danskarna

Det var även senare en del både manliga och kvinnliga personer som reste dit för tillfälliga (ex skördearbete) eller stadigvarande arbeten varvid en del stannade kvar där.

Under 80 och 90 talen samt en tid på 1900 talet reste de flesta ungdomar härifrån orten till tegelbruk i Danmark för att tjäna pengar till bosättning här i Sverige. Det var då gott om arbete, något bättre betalt samt billigare levnadskostnader i Danmark.

De flesta arbetade på den närmaste sidan av Hjälland. Inga ände giftermål var det en flicka från Örsjö som arbetade i Danmark och gifte sig med en yngling där; de reste

(Blod 1)

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

anf. 84.

1.

vid 1880

het till Sverige och köpte sig en gård i byn
Köp i Hinnersyd sn och leode där till sin
död och deras barn har redat sig bra.

En yngling från Fyn följde med sitt
husbondfolk då de bosatte sig i Lyngbytrakten
där han gifte sig och de sista åren voro de könder
i Össjöa, de voro belättna och deras barn har redat
sig bra i vårt land. Danskar har tidvis ägt
Ablesheeltsgården i Vrå socker men ej stannat
här. Någon avoghet mellan danskar och
svenskar har ej förekommit här.

Här användes träskor som voro helt av trä
men danskarnas hade lädergultor liksom i Skåne
men danskarnas voro bättre.

Någon större handel mellan Danmark och
våra trakter förekom ej utom då svenskar reste
hem från Danmark tog de gerna med sig en
del. På den tiden (för circa 100 år sedan) då

De tullen stämpade importvarorna och
lärmännen jagade gärdshandlare för att
fånga smuggelvaror kanske något kom
från Danmark men det mesta kom väl
västerifrån (jämfr. Rosen från Tistelön av
Emilia Flygare-Carlén)

Språkfrågan utgjorde inget hinder men
smälänningen har lättare för att lära sig
både dansk och skånsk dialekt än tvärtom
men det fanns danskar som kunde säga
som en arbetskamrat som jag hade som
sade: "jag kan prata smäländska."

För egen del får jag säga att jag tyckte
bra om det danska folket men det var många
av svenskarna som icke hedrade vårt land.

Angående tullundersökningar var det i så
noga i Hålsingör och i Hålsingborg var det mest
när de trodde att de hade bränvin med sig.

Voro de flera i sällskap och de voro fulla
blev det gerna grundligare undersökning och
någon gång kunde det lyckas men ofta blev det
beslag och böter.

Angående historier var det för cirka 100 år
sedan en qvarn i Hinnersyd socken som
gick med gårdshandel och hade smuggel-
varor, Länsmannen kom om natten till hennes
logi men då sprang hon upp ur sängen och
sätte sig på sin handelsbänk, då det var
rätt så vanligt att folk lågo nakna i sängen
och hon var det skändes länsmannen och gick
sin väg utan att göra någon undersökning.